

Deák-Sárosi László

A szelfi bárd

Pixel király, fantom király
Szörföl bájtd-oldalán.
Letölti: lám, még mennyit ér
E Kárpát-tartomány?

Van-e sarcnak s még hitelnek
Forrása e tájon?
Mennyi vére csapolható,
Hogy csak módján fájjon?

Van Aranya, bora, háza,
Talpalatnyi földje?
S népbútító „korrekt beszéd”,
Hogy elméjét földje?

Pixel király, képzelt király
Sünnög fiktív lován.
Figyeli őt Erdély, Részek
S még hét tartomány.

Szerveréből szól a király:
„Közhírré tettetem,
Fejed veszted, mást ha írnál,
Hogy én nem létezem!”

Néhány hacker és egy rocker,
Mégis fejet csóvál,
S mások tesztelnék a valót
Bottal, kövel, csővel.

Dalra fakad egyik végül,
Nem angyal, de Mihály,
Húrján a dal mindenről vall,
S reszkethet a király!

„Te vagy bizony piócája
Földnek, pénznek, népnek.
Nem vagy fantom, létezel te,
Ne mondd magad képnek!

Hogyha dühöngsz, nem vagy képzelt,
Ítéleted kivárd!
Fegyver lesz ez magad ellen,
S lesújt mint szelfi bárd!”

Képpont király, „nincs is” király
Nem nyit dalban vitát.
Jeges Dunába küldeti
Derék, bátor Mihályt.

Pixel király, fantom király
Egykor fogalom lesz,
Mert Cityben lelket nem dúl
Külső és belső nesz.

Demeter József

Versiáda

– költészetben a költő nem ismer költőbb költőt –

Karinthyt költőfrazéálva

Szerelmem!

Valamikor, az egyszer volt, hol nem volt... Költők válhatták volna meg a Világot. Azért ilyen, amilyen... Ma már – a digitális, anyagias világ nem Váltja meg a költőket, azért ilyenek a milyenebbek. Vigasz a fél-Igazságokban, hogy a versek egyre verstelenebbek – talán igaztalan, csak-Hogy az olvasók száma sem mindegy – miképpen fogyatkozik gyorsulva Bennünk az Idő, és szaporodik a világ – egyre verstelenebbül _____
Holott _____

Költők költik a
Költőket. A nem nem is
Számít. A „Hangulat bár”
Teraszán költők hada fázik.

Egyik poéta doctus
Muzsásabb, mint a másik.
Lázban égők teraszán
A Hangulat bár fázik.

Holott, mindennek már-
Már a fordítottja is igaz, de!
Ez csak egy-két részeg
Múzsának vigasz.

Egyik költő még nagyobb,
Mint a másik. Ön-
Magamra irgykedik
Bennem az a másik.

Hatvány-költő, ne légy
Hitvány. A Hangulat bár
Teraszán most...
Szekértáborozzál, mert!

Ó, mily teraszán
A Hangulat bárnak –
Már a holdkóros
Poéták se járnak...

Hol-ott-itt!

Valamikor a költők *összevackolódva* a világot *es* majdhogynem meg-
Váltották – mélységeiben *biza*; írja *illendőségesen* *sajátságos* sekély
Széköltségem – ezért nem olyan, amilyen még *főnnebb*
Nézelődvést a versek útja köz-helyesen, úton útfélen. Haladva...

Utómottó:

*„Arany Jánoslik az estve”,
A jelen még milyen messze ... (–)*